

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

303. Quid intelligatur per hoc, qui volunt interesse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

nim est, dum conferuntur in commendam; via enim commendata beneficia secularia regularibus, & regularia secularibus, etiam si suos conventus habeant, & in eis vigeat regularis observantia, à Papa duntaxat obvenire posuit. Fagi. in c. cùm ad nostram. de elect. n. 2. & seq. quod ipsum non improbat, aut prohibet Trid. quia potius tacite admisit, dum prohibendo secularibus conferri beneficia regularia, adjecit haec verba: *in titulum. & quamvis fess. 25. c. 21. caverit, ut monasterii habentibus suos conventus, quæ tunc commendata reperiebantur, praesicerent regulares ejusdem Ordinis; ut & iis, quæ imposterum vacabunt.* Ea tamen non dici preceptivè, ut tenuit Rota, sed solum consultivè & optativè, declaravit S. Congregatio, ut refert Fagi. n. 10. juxta quem nihilominus verè præceptivè statuit, ut, qui ea monasteria, quæ sunt velut capita Ordinum, (quale v. g. est Cistercium respectu Ordinis Cisterciens) in praesenti in commendam obtinent, intra sex menses religionem istorum Ordinum solemniter profiteantur, vel eis cedant, aut alias commendæ istæ ipso jure vacare censeantur, nisi sit eis de regulari successore provisum. Vide etiam apud eundem num. 14. quid in genere de monasteriis in commendam dandis statuerit Concil. Lateran. sub Leone X. fess. 19.

Questio 299. Quantum tempus à professione requiratur, ut quis eligi possit in prælatum religionis?

Respondeo: à Trident. loc. cit. c. 7, in monialibus requiri ad minimum 5. annos à professione, ut eligi possint in Abbatissas & Priorissas. Pro viris vero neque à Trid. neque à reliquo jure communii certum tempus statutum est; quare non prohibentur (nisi alias obstant specialia statuta Ordinis) statim à professione eligi in præfules regulares, modò sufficierent in observantia Ordinis instructi, & alias qualitates requisitas habeant. Abb. in c. cùm in cunctis de Elect. n. 6. Pass. n. 348. Néque nunc causis ille, qui alias excipiuntur c. offici. de elect. nimurum, dum quis sit religiosus, & mox profiretur, & sic eligitur in prælatum, locum habet; cùm ex præscripto Trid. nemo admittatur ad professionem, nisi post expletum annum probationis. Quod si tamen talis tam repente à professione electus non foret sufficenter instructus in observantia sui Ordinis; ut & si justè præsumeretur in tali ambitio, electio ejus (etsi non esset ipso jure irrita, Suar. 10. 4. de relig. tr. 8. l. 2. c. 3. n. 7.) foret tamen ad minimum irritanda vi c. offici. Abb. ibid. aliquique. Pass. n. 248.

PARAGRAPHVS VI.

De vocatione & vocandis ad Electionem.

Questio 300. Cuius de jure vel consuetudine sit convocare Electores?

Respondeo: id generali regulâ definiri non posse; cùm diversæ sint electiones; alia Episcoporum, alia Prælatorum secularium, alia regularium, diversarumque regionum, religionum, collegiorum hanc in re statuta & consuetudines. Quod si non adsit, ad quem de jure vel consuetudine id spectet,

& detur aliàs in Collegio primus (quo nomine sine addito Prælato intelligitur primus ratione dignitatis, quique propteræ alios præcedat, & in actis collegii primam vocem habet Felin. in c. 1. de major. & obedientia n. 5.) ad eum vel si talis non detur, ad antiquorem, non state, sed servitio vel professione, id pertinebit. Sigism. de Bon. de Elect. dub. 8. num. 11. Pass. c. 11. n. 4. & 5. Porro in casu, in quo forte ad universitatē ipsam seu Collegium spectaret convece Electores omnes, disponere que loco, & die electionis, v. g. dum is, ad quem id alijs spectet, nollet eos convocare, & rāmen Electorū præsentes judicarent, non esse differendam electionem, si major saniorque pars moneat minorem absentem, obligabit eam ad comparendum, reddendo eam contumacem, si non compareat. Pass. loc. cit. n. 11. & c. 14. n. 12. contra Abb. & Host. conformiter magis juri civili quam canonico (quod ut parer ex rotō tit. de his quae fiant à majori parte. vult minorē partem stare iis, quæ à majore parte decernuntur) requirentes ad hoc, ut duæ partes Collegii sint simul congregatae.

Questio 301. Quinam vocandi sint ad electionem?

Respondeo: in genere omnes ii, qui debent, volunt, & possunt commode interesse electionem, & ceteram. & cetera propter b. t. & illi. gl. Abb. Incl. &c.

Questio 302. Quinam intelligentur per eos, qui debent interesse electionem?

Respondeo: omnes ii, qui de jure communi, vel Rex consuetudine, vel ex speciali privilegio, aliòve titulo jus habent eligendi, gl. in c. quia propter v. qui debent. Abb. ibid. n. 3. tò debent námque, non tam obligationem, quam facultatem ibi significat. Suar. de relig. to. 8. l. 2. apud Pass. cit. c. 11. n. 16. Vocandi itaque sunt, quantum est ex hoc jure, absentes, nisi forte aliud habeat consuetudo, ad quam sufficiet decennium. Tam. de jure Abb. in c. coram, & c. cùman. b. 1. Pass. loc. cit. n. 13. Secundo, qui licet à parte reverum jus non habeant, sunt tamen in possessione eligendi (jus eum eligendi maximè sequitur possessionem, c. in gen. & c. querelam, h. t. Abb. ibid. n. 8.) pacifica, non habentes jus expremum contrasse, etiam moveatur illis quæstio super proprietate beneficii seu canoniciatū. gl. in c. in gen. Quod tamen non admittunt Sanch. 1. 3. de matrim. d. 22. n. 49. Pass. n. 14. Navar. Sylv. &c. citati à Pass. nisi accedit titulus coloratus, à legitimo Superiori collatus. Quin & quoad extraneum non habentem titulum ad eligendum, nisi possessio pacifica bona fidei sit legitimè præscripta. Pass. ibid. Tertiò, quod hinc sequitur, tolerati excommunicati, suspensi, privati voce &c. de quibus, §. præcedent, cùm non nisi non tolerati excidant jure eligendi. Pass. loc. cit. Quartò Canonici, adhuc novitii in aliqua religione. gl. in c. benef. de reg. in c. Lavor. c. 17. n. 5. apud Pass. n. 12.

Questio 303. Quid intelligatur per hoc: qui volunt?

Respondeo: ex his verbis deducere DD. non esse electores cogendos ad comparendum pro electione facienda. Abb. in c. quia propter b. t. Host. in sum. tit. de elect. §. qualiter facienda. n. 11. Quo tamen non obstante, si specialiter intersit Ecclesiæ (vel etiam sit consuetudo, aut statutum Collegij, quod etiam penale rectè & conformiter juri fieri potest à capitulo Laym. de elect. q. 45.) ut omnes, qui adesse pol-

possunt, ad sicut, ad hoc compelli possunt; cum unusquisque invitus cogi possit, ut munera suo incumbat, dum bonum publicum hoc exigit. Abb. loc. cit. Tamb. de jure Abb. d. 5. q. 3. n. 13. Barb. loc. cit. Pass. n. 29. nimur ab eo, qui electionis praeses est, habetque curam Electores convocandi; hic enim eo ipso etiam habet ius exequendi ex parte sua id, quod ad bonam electionem habendam est necessarium; multo que magis à Superioribus majoribus, qui uti universaliorum boni communis curam, sic etiam universalorem jurisdictionem habent. Pass. n. 30. Aut etiam à capitulo vel decano in vi dicti statuti penalibus, à quibus etiam pena illa, si modica est, potest inferri. Porro, dum dicitur, quod Electores cogi possint, ut eligant, subintelligitur, per votum de se utili; cum dare vota, ut vocant, alba, vel alias inutiles, non sit eligere. Pass. n. 32.

Quæstio 304. Num igitur præscindendo à tali compulsione, vel statuto penal, liberum sit interesse vel non interesse electioni, ferre vel non ferre suffragium?

Respondeo: supposita institutione electionis, jure natura quilibet elector obligatur eligere, ius enim publicum, sive illud sit commune, sive particolare religionis alicuius à sede apostolica approbat, adeoque concessio apostolica (à qua omnibus, & sine qua nulli competit jus eligendi canonice, Pass. n. 18.) dans alicui facultatem ad aliquod necessarium ad bonum communitatis, hoc ipso illum obligat, uti & recipiens hanc facultatem, se ipsum ex iustitia quadam obligat ad illius usum seu exercitum, prout bonum commune postulat. Estque hæc obligatio major vel minor, prout eligendi sunt magis vel minus necessarii ad bonum communne, Pass. n. 19.

2. Quemadmodum autem per accidens cessat quandoque hæc obligatio, & renunciare suo suffragio, nullum est peccatum, dum nimur votum Electoris nulli potest esse utilitati reipublica, sed solum ad purum augmentum numeri eligentium, ex eo scilicet, quod jam vota reliquorum immutabiliter sint determinata ad unum: ex altera verò parte magno damno Electori si contradicat, vel etiam accedit aliis. Dian. p. 1. tr. 3. de parlam. resol. 18. Bonac. de contract. d. 1. q. 2. p. 3. m. 8. Lavor. de elect. tit. 4. c. 18. n. 87. Pass. cit. c. 11. num. 20. Ita quandoque est sub peccato mortali, dum nimur Elector suffragio suo conferre potest magnam utilitatem communitati, quia v. g. fedare potest magnas discordias, vel indignum, vel minus dignum notabiliter excludere; et quod tunc muneri suo deficit cum gravi damno communitatis. Sylv. v. electio. q. 12. n. 15. Pass. n. 21. citans Card. Paleotti. de sac. conc. consult. p. 5. q. 8. Molfs. in sum. to. I. tr. 6. c. 16. n. 18. &c. Etiam si exinde imminet Electori grave damnum, (etiam quandoque vita propria v. g. in casu posito à Passer. n. 22. quo eligendum esset in Episcopum hereticus, cuius electio aliter impedit nequiret, teneretur elector, si posset, etiam cum periculo vita suffragio suo id impidere) dum nimur damno illi proprie preponderaret damnum communitatis. Sylv. loc. cit. Teneisque hoc ipsum, quamdui Elector certus non est votum suum fore inutile ad tale grave damnum avertendum. Pass. n. 23.

3. Nec sufficit in similibus electionibus malis illas non approbare; sed necesse est, ut illas expresse reprobareret Elector; censetur enim alias in istis casis.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

bus, quiloqui tenetur, & tacet, consentire. Sigism. à Bon. dub. 14. n. 6. Rodriq. 10. 2. q. 54. a. 3. Pass. n. 24. Qui tamen ibidem contra Sylv. & Ledéim. ait incertum esse, num talis Elector in isto casu renuncians suffragio suo teneatur ex iustitia ad restitucionem danni ex tali electione orti communitatis; quia certum non est, utrum teneatur ex iustitia communitativa eligere dignum vel digniorem. Porro neque in casu, quo Elector esset perplexus, & verè necriter, quem ex propositis, dum hi jam ab aliis eliguntur, deberet eligere, licet eum suffragium omittere contra Sylv. renet & ostendit Pass. n. 25.

4. His tamen stantibus, quia regulariter, & ut plurimum, & per se loquendo, adeoque ex genere suo non credit in magnum damnum communitatis, quod unus alterius non eligat, hinc renunciare voci sine justa causa, & ubi eligere non credit in damnum eligentis per se loquendo, & ex genere suo non est mortale (etsi sit veniale, quia officio munere & officio sine causa) ut nec negligenter totius capituli negligenter eligere; cum nec id per se loquendo cedat in grave damnum communitatis; huic enim satis obviatur per hoc, quod iura statuerint, ut si Electores debito tempore non eligant, provisio facienda devolvatur ad Superiorem. Pass. n. 26. & 27.

Quæstio 305. Quinam intelligantur per eos, qui commode interesse possunt?

Respondeo: id commode respicere potius bonum Ecclesiæ; adeoque intelliguntur, qui absque incommmodo Ecclesiæ vocari possunt, ita ut, si sit incommmodo Ecclesiæ vocare aliquem, v. g. quia necessitas accelerandi electionem ob periculum schismatis, vel abusus secularis potestatis, non patitur moram; vel quia ex illius vocatione imminet Ecclesiæ damnum; vel quia bella vocare vetant, vel quia, ut addit Pass. n. 33, versatur in loco, ubi graffatur pestis, eum vocare non sit necesse. Abb. in c. quia propter. n. 5. &c. in c. coram. n. 3. Barb. loc. cit. Lavor. de Elect. c. 17. n. 12. etiam si de cetero ad eius consuetudo vocandi omnes absentes; ubi enim imminet grave damnum Ecclesiæ, vim non habet consuetudo. Abb. Lavor. Pass. locis cit. Porro in dubio, num hic & nunc aliquis vocari possit sine damno Ecclesiæ, recurrentem est ad arbitrium judicis. Barb. de jure Eccles. l. 1. c. 10. n. 89. Sylv. v. electio. q. 3. qui non est confirmator; ad eum enim solum spectat discernere post factam electionem, an aliquis non vocatus debuerit, & potuerit vocari; sed praes electionis; ad eum enim immediate spectat videre, an hic & nunc absens vocari debeat, & possit sine incommmodo, cuius est vocare absentes, electionemque dirigere, ne defectum patiatur. Pass. num. 34. contra Abb. Jo. And. de Burrio. Sigism. à Bon. d. 8. num. 9. & alios. Quamvis tamen, cum inter sit totius Capituli, ne propter absentem contemptum electio facta cassetur, non poterit, nec debebit praeses in hoc puncto vel alio, quod communis electioni possit esse præjudicabile, aliquid decernere sine consensu majoris partis Electorum præsentium, Pass. ibidem.

Quæstio 306. Num ergo cessante gravi damage Ecclesiæ, vocandi sint absentes omnes ex omni loco & distantia?

Respondeo: eos omnes & solos vocando esse (præscindendo nimur à lege speciali, vel consuetudine, quia quandoque hanc distantiam de-